

[Handelsministeren.]

vidtgaende Toldforslag, saaledes som det konservative Folkeparti kræver det. Toldvejen er i det væsentlige, af mange Aarsager, spærret for videre Passage.

Om selve Valutaspørgsmaalet er der ogsaa gjort nogle Bemærkninger i Fredags af Ordførerne for de to Oppositionspartier, og skal man nu dømme det konservative Folkeparti efter de sidst afgivne Erklæringer om Partiets Holdning og Hensigter for Fremtiden med Kronen, saa er det givet, at der ogsaa her er Uenighed mellem de to Oppositionspartier, men jeg skal ikke derom sige ret meget ved denne Lejlighed. Spørgsmaalet har ofte før været Genstand for udførlig Drøftelse, men jeg tilbageviser bestemt de Beskyldninger, der nu paa ny er rettet mod mig og mod Regeringen for ikke at have holdt givet Løfte om at medvirke til Kronekursens Sænkning til den saakaldte skandinaviske Krone. For det første er der ikke noget, der hedder den skandinaviske Krone, idet de tre skandinaviske Stater har og havde hver sin Kronekurs, og for det andet er der aldrig givet noget som helst Løfte om, at Kronekursen skulde enten slækkes eller paa anden Maade ændres til en bestemt Dag, og for det tredje er Kronen, som alle ved, lavere nu, end den var, da Valutaloven blev til i Slutningen af Maj Maaned. Det rigtige er, at der i Loven af 30. Maj blev indført en Bestemmelse om, at Valutakurserne skulde fastsættes under Hensyn til saavel indre som ydre Forhold. Denne Bestemmelse i Loven er ogsaa opfyldt, og naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu giver til Kende — som en af Oppositionens Førere gør han det —, at han ikke tillægger Bestemmelsen nogen Betydning nu, og at han ikke har Rede paa, hvad jeg forstaar ved Bestemmelsen, saa vil jeg sige, at den for mig har samme Betydning i Dag, som den hele Tiden har haft. Indre og ydre Forhold betyder selvfølgelig, at man tager alle Forhold i Betragtning, ikke blot de ydre, men heller ikke blot de indre. Men der har jo ogsaa været to Oppositionspartier om at skrive denne Bestemmelse om Hensynet, der skulde tages til saavel de indre som de ydre Tilstande ved Fastsættelsen af Retningslinierne for den Valutapolitik, der skulde føres. Og da de to Partier nu er saa rørende enige i at angribe Regeringen og specielt mig, tør jeg maaske tillade mig at spørge det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, om det er hans Opfattelse, at Kronekursen burde have været sænket under det, den faldt til. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at det ærede Medlem vil anklage mig for Forsømmelighed i Retning af at gøre

Kronekursen lavere, thi jeg har nogle Gange hørt, at jeg kunde have ladet være med at sænke Kronekursen, f. Eks. fra de 18,20 til de 18,79, der var Kursen, da Afleveringspligten bortfaldt. Altsaa paa den ene Side Angreb, fordi Kronens Kurs er holdt for høj, og paa den anden Side, men fra samme Opposition kritiske Bemærkninger om, at Kursen kunde have været holdt endnu højere. Det er Oppositionens lille Politik, der saaledes kan udfolde sig baade for og imod den samme Ting. Et typisk Udslag af denne lille Politik er det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Bemærkning om, at vi ikke maa overse, at vi har en Papirkrone, og at det er den nuværende Regering, „Kronens Vogtere“, siger det ærede Medlem haanende, der har skaffet os Papirkronen. Denne Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammenholdt med det ærede Medlems og hans Partis voldsomme Krav om Sterlingkronen, endnu før Guldpariteten var opgivet, er typisk for den Opposition, vi har at regne med i Diskussionen om vore økonomiske Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde ogsaa kritiske Bemærkninger om min Administration af Bestemmelserne i Valutaloven angaaende Afleveringspligtens Bortfald. Han dristede sig endog til at bestride Lovligheden af Bestemmelsen om, at Salget af fremmed Valuta finder Sted gennem Bankerne og Vekselererne. Jeg skal heroverfor kun sige, at jeg naturligvis ikke paa egen Haand har foretaget nogen juridisk Bedømmelse af den om Afleveringspligtens Bortfald udstedte Bekendtgørelse. De juridiske Faktorer, alle uden Undtagelse, som her kunde komme i Betragtning, og som er anvist mig som Vejledere og Raadgivere, er spurgt, og dermed maa jeg formentlig være fritaget for Beskyldningen for at have handlet lovstridigt. Det, der her kunde være Tale om, er en forkert Bedømmelse af Spekulationsmomentet, men jeg vil dog indtil videre antage, at man ikke her i Rigsdagen fra noget Hold virkelig vil træde i Skranken for, at der skal aabnes Mulighed for Spekulation i at skabe Usikkerhed i Landets Valutaforhold. I denne Henseende er jeg formentlig i det mindste enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller; han udtalte sig i hvert Fald i Fredags for, at man skulde værne Kronen imod Spekulation.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var ogsaa yderst utilfreds med min Stilling til Afleveringspligtens Ophør med Hensyn til Tidspunktet, da den skulde finde Sted. Han omskrev uden videre min Opfattelse af Lovens Bestemmelser om, at Afleverings-